

UNDERGROUND

ROBERT ROKLICER

d:p:k:m

SADRŽAJ

Tamnoplavi sako	2
Mora	3
Schaumbad	4
Samo sličnost	5
Osuda	7
Limena glazba	8
Morski ugodaj	9
Nisam ja	10
Nečiji brod	11
Novogodišnja čestitka	13
Teško je biti čovjek	15
Bonaca	16
Jedno jutro	17
Nešto o ničemu	18
Moja kraljica	19
Bolje	21
Recimo	22
Ne, nisam doktore	23
Sam	24

Haustor	25
Samoća	26
Samo pogled	27
Odluka	29
Previd	30
Wien	31
Ti nisi došla	32
Sastanak	33
Na Badnju večer	35
Dobar otac	36
Uzalud	37
Rekla je	38
Mrlja	39
Besciljno	40
Uzdignuti prst	41
Shvati	42
Ćelavi poštar	43
Dođi	44
Promašaj	45
Tek toliko	46
Isto	47

Vrijeme zaborava	48
Imperativ	49
Hey Tepert	50
Zadovoljstvo	51
Ciklus	52
Kada sam prestao	53
Halucinacija	54
Plutača	55
Onda sam shvatio	56
Oporuka	57
Zatim	58
Zbog nje	59
U lažnu sreću	61
Ponekad	62
Tek sjećanja	63
Gledaj ih samo	64
Viđeno	65
Kome je gore	67
Majmun	68
Kraljica	69
Bijeg	70

Bijeli kit	71
Romantičar	72
Jutarnja mučnina	73
Revolt	74
Daleka obala	75
Mali	76
Asyl	77
Nikrofobija	78
Fatamorgana žene	79
Blues	80
Nirvana	81
Joeva žena	83
Zakon fizike	84
Bilo je dva	85
Uvijek drugi	86
S rukama u džepovima	87
Delirij	88
Zima	89
Nestanak	90
Hvala	91
Zahodska filozofija	92

Autobus 106	93
Bomba	94
Nikad ne razmišljam	95
Presahla rijeka	96
Monoton	97
Na temperaturi od 40° C	98
Ma koliko ja bio	99
Plus	100
Podrum	101
Nemoj mi govoriti	102
Suviše kratak	103
Sutra	104
O autoru	105
Impresum	106

- Sve je sreća - uzme žandar zabrinuto meditirati. - Čovjek hoda kroz život k'o pijanac; ako ima sreće, prođe, ako nema, slomi vrat. To ti je sva mudrost.

Ranko Marinković, Zagrljaj

Stvarnost je iluzija izazvana nedostatkom alkohola.

grafit nepoznatog autora

TAMNOPLAVI SAKO

Prije nego što propucam
Svoje ždrijelo
Odjenut ću tamnoplavi sako
Košulju bijelu i triko kravatu
Prije toga ću se ošišati
Odrezati nokte na nogama
Okupati se u mirisnoj kupki
I, valjda, napisati oproštajno pismo

Prije nego što propucam
Svoje ždrijelo
Ubit ću nekoliko prolaznika
Onako nasumice
Možda čak dignem općinu u zrak
I ubacim otrov u Gradski vodovod

Ili, možda neću...

Da, neću odjenuti tamnoplavi sako
- Loše mi stoji

MORA

Da nije noć tamna,
Da nisu zvijezde tako sjajne,
Da nije mjesec tako zao,
I mora tako stvarna

Pitam se,
Da li bih mogao zaspati
Kad bi bilo drugčije?

SCHAUMBAD

Miris Rexone i Schaumbada

U praznim pločicama kupaonice

Nedjeljni ručak u četvero

Za bogatom trpezom tvoje majke

Apatično raspoloženje

Za nenajavljenе goste

Kraj kamina u kojem gore

Hrastove grede

Ti i ja

Svađamo se

Nedjelja je

SAMO SLIČNOST

Nakon dugo vremena ponovno smo se sreli
Kao stranci izmijenili poglede i svatko je nastavio
Svoje piće piti, kao da nas ne zanima što smo
Jedno kraj drugoga, u tihoj večeri,
Na domjenku prijatelja slikara.

Imala si crvenu haljinu koja je sezala do
Platinastih cipela, kosa ti je bila kratko
Podšišana, s pramenovima duginih boja

Imala si supruga, gospodina doktora,
Koji mi je pijan nazdravljaо, jer sam ga upoznao
U periferijskoj birtiji

Imala si mene koji je kradom čeznutljivo
Gledao twoje dotrajalo lice
Mene koji je želio priči tvome
Gospodinu doktoru, i reći mu da se goni
Tamo gdje i pripada

Imala si dijete blijedih obraza, koje je vrištalo
Jer mu je bilo dosadno
Držala si ga ljubomorno od očiju prisutnih,
Držala si ga u naručju

U jednom trenutku učini mi se da je to dijete
- Ja

U jednom trenutku dijete je bilo blijedo i ružno,
Čupavo i neraspoloženo, s mutno plavim očima,
Kakav sam i ja

U jednom trenutku učini mi se da je to dijete ja
- Ja

A onda sam sličnost svalio na previše popijenih
Čaša šampanjca, na loše vino i pivo,
Jeftine cigarete i dim, na stalni mamurluk
I gorda raspoloženja,
Na tebe i gospodina doktora, koji mi je,

Po tko zna koji put
Nazdravio

I bi mi lakše što sam takav...

OSUDA

Iz perspektive uvjetovanih preludija
Protokolarnih klauna živopisnih obraza:
- Osudite gospodina punog govana
Jer smeta pri svjetlu čistih obraza

LIMENA GLAZBA

Gospode, jesi li toliko ostario
Da ti je svejedno što Tvoji anđeli
Spuštenih krila pljuju odozgo
Na nas
Sinoć je ona sklopila ruke ne potpisavši
Oporuku
Iako je tvrdila da si je ti poslao
Uvesti red pod naše
Krovove
Ne znam je li ona sada kod tebe
I provocira li te
Možda u raju čupa korove
I bezubo se smije...?

Ipak, poruči joj ako je gore sretneš:
- Krivotvorio sam njezin potpis
Na oporuci i nisam
Platio
Limenu glazbu

MORSKI UGOĐAJ

Na moru okupan suncem, djevojke
U kupaćim kostimima
Neke bez gornjeg dijela
Smiju se i bacaju pijesak
U modre oči
U morske alge

Ja,
Sam sa svojom ribom
Žalostan
Što beživotna pluta
Po površini.

NISAM JA

S mislima koje cure
Niz bradu
Po trbuhu osunčanom
Povjetarac koji mi
Kvari raspoloženje
Nisam ti mogao reći
Nisam ja

Onaj lagani
Stisak
Po tvome brežuljku
U moru kad si se
Brčkala ko sirena
Onaj ledeni dodir
U tvojim ljubičastim
Gaćicama
Nisam ja

Nisam ti mogao reći -
Nisam ja
Bio je to rak
Kojeg smo navečer
Pojeli na žaru

NEČIJI BROD

Nagovorila si me da
Ronim
Zdravo je za pluća
More i alge
Ja puno pušim i još
Više pijem
Dobro je to, rekla si
Kao da ti nešto znaš o tome

Kupio sam plastičnu masku
Poslije sam shvatio
Da mi je premala
I zaronio duboko u more
Do gležnjeva jedne djevojke

Voda mi je ušla u nos i oči
Prokljinjao sam dan kada
Sam te sreo
Ali ronio sam dalje
Dok mi pjesak nije počeo
Izlaziti na uši

Ne znam ni sam
Kada sam naletio na
Brod
Nečiji brod
Smeđi brod
Kojeg je netko ostavio

Tko zna tko?

Poslije sam saznao
Ali bilo je kasno,
Da je brod

U kojega sam uronio
Nosio tvoje tragove

NOVOGODIŠNJA ČESTITKA

Pozvala si društvo
Uglavnom svoje prijatelje
Intelektualce koji od reda
Nose naočale
U tvoj stan, u tvoju špilju
Od stotvadeset kvadrata

Svi su bili odjeveni
U skupa odijela sa
Svilenim kravatama
Čak si i ti imala haljinu
Vrijednu kao moj auto
Ja sam bio u starome
Puloveru i poderanim
Trapericama
S glupim osmijehom
Na licu
Kao da sudjelujem u
Rađanju
Neponovljivog

Probudila si me u jutro
Poljupcem u čelo
Čestitala mi godinu novu
I poželjela nešto što
Do danas nisam shvatio

Rekla si, popio si svo
Vino, rekla si, napio si se,
Rekla si, bio si svinja
I svi su otišli

Rekla si, vrijedao si

Moje prijatelje, ugledne ljude,
A pogledaj sebe tko si ti,
Rekla si

Mamuran otvorio sam
Prozor
Zar je ovo Nova?
Pitao sam
Dan je bio usran,
Jednak kao i
Jučer

Samo me je glava
Nešto jače boljela

TEŠKO JE BITI ČOVJEK

Nije ni sve crno kako se crnim čini,
Stvari su mnogo crnje i tonu sve dublje
I brodice plove po moru
Pa odjednom potonu,
Čak i po jugu
I mjesecini.

BONACA

Htjela si da uživamo u
Bonaci,
Gledamo zalazak sunca, more,

Ribe, zvijezde, nebo,
Koče, ribare, djecu
Kako neodgojno trče
Plažom

Htjela si da gledamo
Školjke, alge, limenke,
Smrdljive turiste i
Neljubazne domaćine,
Svjetla grada, borove,
Vijugave staze i životinje

Poslije svega toga više
Nisam ni za što.
Pusti me da spavam
I ne diraj me.
Ljubav je nestala u
Bonaci.

JEDNO JUTRO

Budio sam se iz
Isprekidanog sna
Sanjajući kako i ti
Odlaziš
Noseći stvari koje smo
Zajedno imali
Okrenuo sam glavu
Na jastuku
Ponovno je vratio
Zaklopio oči

I shvatio
Da to nije san

NEŠTO O NIČEMU

Nisu ni oni svemu krivi,
I njih je netko pogrešan rodio
Krv je crvena u svim venama
Glupost je ista u svim glavama
Čemu da praštam nekome,
Hoće li meni moj sin oprostiti?

I čemu onda razmišljati o vama
Čemu uopće trošiti vrijeme?
Majke su krive što rađaju djecu,
Jer stvaraju ljude bez glava.

MOJA KRALJICA

Pokucala si na moja vrata
Jedne subote
Bio je vraški sparan dan
A ja mamuran
Od sinoćnjeg pijanstva

Nosila si svoje stvari
Natrpane u dvije
Putne torbe
I blažen osmijeh
Kao da gledam u samog
Andela

Ostavila si ga,
Rekla si,
Nakon što te je pljusnuo
Ostavila si ga,
Nakon što te je prokleo
Rekla si,
Ostavila si ga nakon što te je
Ostavio
Rekla si

Vraćaš mi se,
S osmjehom kakvog si
Imala kada si
Mene napuštala
Vraćaš mi se
I bit ćeš mi vjerna
Kao nikad do sad

Ušla bi unutra
Sa svojim putnim torbama

Ušla bi i postala

Moja kraljica

Ušla bi

Da te nije trgnuo glas

Gole djevojke

Na mome krevetu

BOLJE

Došao sam u taj
Mali grad
Na obali Bosuta
Vlakom koji putuje
Kao u doba
Ostataka monarhije

Sreo sam neke
Već zaboravljene
Ljude
Koji su me pljeskali
Po leđima
Ružno se smijući
Pitajući
Jesam li prestao
Pohađati birtije
Jesam li prestao
Pohađati žene
Jesam li prestao
Pohađati život
Kakav je bio
U gradu na Bosutu

Potvrđno sam klimnuo
Glavom i udahnuo miris
Rijeke
Začuo sam "bolje"
Kad sam u mislima
Molio Boga da mi
Oprosti
Što sam ponovno
Lagao.

RECIMO

Recimo da si zaboravila

Stan u Mihanovićevoj

Klimavi krevet za dvoje

Vječito prljavu peć

I ljutitu gazdaricu

Koja je ulazila u stan

Ne kucajući

Recimo da si zaboravila

Siromašne večere u kavanama

Ljetovanje u Zadru

Pod šatorom

Zajedničke fotografije gdje

Smo zagrljeni i

Na kojima se ne čuju

Naše svađe

Recimo da si zaboravila

Svoje suze kada sam pijan

Pao pod autobus i polumrtav

Ležao na intenzivnoj

Naše razgovore o budućnosti

U zagušljivim hodnicima

Radničke burze

Recimo...

Recimo da sam i ja zaboravio

Ali samo

- Recimo

NE, NISAM DOKTORE

Ne, doktore nisam pio

Ne previše kako bih

Mogao

Nisam ni pušio više

Od one kutije dnevno

Od one kutije kako ste

Rekli

Ne, nisam doktore

Kunem vam se

Al' izvadite doktore

Onaj viski što krijete

Pod stolom

I one skupe cigarete

Koje ste od žene

Dobili za godišnjicu

Braka

Izvadite i dvije

Čaše

Da nazdravimo

Za ono malo života

Što nam je još preostalo

Doktore

SAM

Sam, nigdje nikoga,

Sam

Tek radio uključen

Na nekoj postaji

Zidovi ipak

Odzvanjaju tišinom

Sam

Nemiran,

Sam,

Tražim,

Pronaći ču...

Pronaći ču...

Znam da sam još negdje

Skrio

Jednu bocu

Pronaći ču

Sam

HAUSTOR

Bolje da nisi nazivala
S telefona crvene boje
Tvoje majke koja radi
U gradskome poglavarstvu
Bolje da nisi dolazila
I pokazivala svoje ružno
Lice iskrivljenih boja
Ispod žute vlasulje

Bolje da te nisam video
Bilo bi bolje
Ne bih se izrigao
Po indijskome tepihu
Moje majke

SAMOĆA

Jutro je blago spram večeri
Doručkujem lekciju života
Sam u sobi među zidovima
Razmišljam da ubijem sebe u sebi
Kakva je korist od prošlosti
(Bože oprosti mi za ono sinoć)
Moji su albumi u sjećanjima
A ni imena se ne želim sjetiti
Teško je biti sam, slušati svoj glas,
Pijan od ljutnje na prašnjavi zid
Grebe me nešto u vratu, na srcu
Nemam kome reći da boli me...

Samoćo, ružna prokleta ženo
Tvoj sam rob
Od svagda

SAMO POGLED

Ništa ti u životu nisam

Značio

Bacila si moja pisma

S ulošcima zadnji dan

U mjesecu

Moje su pjesme bile

Samo tračak tinte na

Papiru

Koje je tvoja majka

Potpaljivala u staroj

Kaljevoj peći

Moji su telefonski pozivi

Prekidani prije nego

Što si podigla

Slušalicu

Moje su karte za kino

Uvijek bacane

S posljednjom minutom

Prije predstave

Tvoju sam sliku

Jedino ja nosio

U džepu košulje

Svih onih sparnih dana

Djetinjstva

A moju je fotografiju

Crno - bijelu

Nosila mati sa slikom

Kuće katnice u provinciji

Zašto si onda skrenula

Pogled

Zašto si onda pogledala u
Nebo

Kada sam otišao s njom?

ODLUKA

Nakon dva dima i pogleda
U motornu pilu iznad
Stola
Odlučio sam te ubiti
Odlučio sam polako

Nakon kratka
Premišljanja
Odlučio sam tek tako
Pomislio sam da je
To najbolje za tebe
I za mene
Odlučio sam te ubiti
Polako

PREVID

Kad si mi rekla da
Još nemaš osamnaest
Bilo je kasno da bih
Shvatio
Kako zbog jednog takvog
Previda
Mogu na robiju
Zbog pet minuta
Na pet godina

Bilo je kasno...

WIEN

Koracima zamrlim u pokretu

Renome života u azilu

Priroda stvari je u dekretu

Loš dan za neprospavane

Na nebu galeb

I Oliver Dragojević

Sutra ču otići ne brini

Treba mi malo vremena

Skini se još danas i lezi

Od sutra si njegova, Gabi

On čeka na tramvajskom stajalištu

(Ti si mu rekla da sam naoružan?)

Da, njegovo je dijete, ne dvojim

Ali moj je hladnjak, krcat

Hranom i bečkim pivom

Zaključaj vrata s polugom

Skini se još danas i lezi

Od sutra si njegova, Gabi

TI NISI DOŠLA

Nakon što sam prozračio sobu
Oprao suđe nagomilano tjednima
Istuširao se pod hladnim slapom
U oskudnoj kupaonici podstanarske sobe
Nakon što sam stavio kolonjsku vodu
Kupljenu na tržnici za nekoliko kuna
Presvukao donje rublje i košulju
Koju ne skidam danima

Nakon svega toga
Ti nisi došla

SASTANAK

Dogovorili smo se da ćeš
Ti odjenuti
Bluzu purpurne boje
Kožnu suknju i
Crvene čizmice

Ja sam došao u plavim
Trapericama
Jeftinoj jakni, a pod
Rukom sam,
Kao znak prepoznavanja,
Nosio novi broj
Večernjeg lista

Pod satom na Trgu
Čekao sam te dugo
Prolazile su žene
U crvenim čizmicama
Ja sam večernjak visoko
Držao u ruci
Ali mi niti jedna nije
Prišla
A nisi ni ti

Nakon dugo vremena
Otvorio sam večernji
I u crnoj kronici
Pročitao članak o
Ubojstvu prostitutke

Olakšane savjesti
Otišao sam
I zadovoljan popio kavu

Na terasi
Gradskog podruma

NA BADNJU VEČER

Na Badnju večer ostao sam sam
Pojeo ribu iz konzerve i
Pročitao tisak od svibnja
Te shvatio da je turizam ove godine
Po svemu sudeći bio uspješan

Na badnju večer netko je na ulici
Propucao dijete iz pištolja
Saznalo se to tek nakon dan ili dva
Kada je pronađena dječja kapa
Na glavi jedne skitnice

Na badnju večer nazvala me je moja bivša
I pitala zašto joj nisam poslao alimentaciju
Zaboravila mi je čestitati Božić
A i ja sam
Zaboravio njoj

DOBAR OTAC

Odveo sam sina u kino
Obećao da će biti dobar otac
Kupio ulaznice kod prodavača
Krijući pod jaknom jeftino vino
Mali je gledao u veliko platno
A ja sam praznio svoju bocu
Negdje na pola dosadnog filma
Zaspao sam i tako zaboravio na sina

Trgnuo sam se tek kada sam začuo glas:
- Probudi se tata, uvijek si pijan

UZALUD

Došla si sa svojim ispraznim pogledom
Odjevena kao svetica s oltara
Prostrla oko sebe lažne osjećaje
I glumila nedodirljivo biserje

Lezi i pokori se
Isti smo

REKLA JE

Netko je od susjeda povisio ton na radiju
I ona se trgla iz mog zagrljaja
Zašto živiš u podstanarskoj sobici?
Rekla je, a ja sam je nastavio dodirivati

Legli smo na trošan kauč koji se raspao
I ona je udarila laktom u prozor
- Zašto živiš u podstanarskoj sobici?
Rekla je, a ja sam je nastavio ljubiti

Kada smo završili, zaspao sam
I ona je zaplakala na mom ramenu
- Zašto živiš u podstanarskoj sobici?
Rekla je, a ja sam nastavio spavati

MRLJA

Kasnije sam pročitao u novinama
Da se žena bacila kroz prozor
Sa šesnaestog kata nebodera
I da je u naručju imala
Tek rođeno dijete

Kasnije sam pročitao novinama
Da je žena bila bolesna
I da je muž ostavio
I nju i dijete
Još dok ga je nosila u utrobi

Kasnije sam shvatio da je mrlja
Na staklu mog automobila
Bila mrlja krvi
Nje ili djeteta
Koju sam obrisao brisačem
Kad sam se te subote
Pijan vraćao iz grada

BESCILJNO

Netko je zaboravio pustiti psa u dvorište
Kada se smračilo
Kao što netko zaboravi pustiti ženu iz kuće
Kada se razdani

Pas je besciljno lutao ulicom
Tražeći gospodara

Ona je sjela u svoj novi auto
Nagnula se nad pretinac tražeći cigaretu
Pas je istrčao na cestu
I trenutak kasnije
Ostao ondje ležati

Ona se istu večer
Vratila svome gospodaru
Pas je ostao ondje ležati
Uzalud čekajući
Svoga gospodara

UZDIGNUTI PRST

Neki mi je klinac jutros

Dvije loptice ubacio

Kroz otvoreni prozor

Spavaće sobe

Ružno se smijao kada sam

Izišao

Pokazao uzdignuti prst

I nije uzeo svoje

Dvije loptice

Raspitao sam se kod susjeda

Koji su mi pokazali

Gdje živi dječak

Koji je kod mene ostavio

Svoje dvije loptice

Tu sam večer otišao tamo

Otvorila mi je žena

U prozirnoj haljini

Ružno sam se nasmijao

Dao joj dvije loptice

Ali nisam uzdigao prst

SHVATI

Ostavi me, zar ne vidiš da spavam

Nisi ti pila, već ja sam

Ostavi me i idi na svoju stranu

Obećavam, sutra čemo

Ostavi me, jesli li gluha

Nisi ti pila, već ja sam

Ostavi me i idi na svoju stranu

Sutra je novi dan

ĆELAVI POŠTAR

Na tržnici sam kupio cvijeće
(valjda prvi put u životu)
Skrio ga ispod jakne
I krenuo prema tvojoj kući

Usput sam sreo prijatelja
Koji me je pozvao na piće
Prijatelja kojeg nisam video
Već nekoliko dugih godina

Otišli smo u prvu birtiju
Gdje mi je s mukom govorio
Kako ga žena vara
Sa čelavim poštarom iz ulice

Rekao mi je da su sve žene iste
Dok je s gorčinom ispijao votku
Rekao mi je da su sve žene iste
U duši prljave, a izvana čiste

Napio sam se s prijateljem kojega
Žena vara s čelavim poštarom
Napio sam se s prijateljem i
Zaboravio na cvijeće ispod jakne

Kada sam drugo jutro pozvonio
Na tvoja mramorna vrata
Sjetio sam se prijatelja koji mi je
Rekao da su sve žene iste
Iznutra prljave, a izvana čiste

I nisam znao, stvarno nisam znao
Zašto bi ti bila iznimka

DOĐI

Dođi još jednom nasmijana
I pričaj kako ti je lijep dan
Kaži da su svi ljudi dobri
A da si ti sretna sa mnom
Dođi još jednom nasmijana
I pričaj kako je dobar posao
Kojega već sedam godina
Radiš
Dođi još jednom nasmijana
I reci da je dobar auto i divan stan
Stvari koje smo kupili na kredit

Dođi još jednom nasmijana
I sve to reci
A ja ču te
Zadaviti vlastitim rukama

PROMAŠAJ

Moj se prijatelj zaljubio u moju majku
Pisao joj pjesme, pisao pisma
Po cijele dane prebivao kod mene
Po cijele dane mislio na majku
Jednom mi je rekao skrhan od tuge;
Blago tebi mali,
Ti si je video golu
Ti si bio u njoj

Što bih ja dao
Da to sada mogu
Što bih ja dao
Da to sada mogu

TEK TOLIKO

Tek toliko da znaš i nisi nešto
Zbog čega bih načeo ovu bocu
Ti si žena kao i svaka druga
Koju uz malo volje
I malo vremena
Mogu još noćas
Odvesti doma

Tek toliko da znaš i nisi nešto
Nisam ni ja
Al' ne pijem zbog tebe
Tvoga tijela
Tvoje topline
Ili tvojih riječi

Tek toliko da znaš
Popit ču ovu bocu
Tek tako

ISTO

Podigni pogled djevojko
I ne plači zbog sestre
Koja će večeras nevino leći
U krevet s maloljetnim
Narkomanom

Ne plači djevojko
Zbog oca alkoholičara
Koji te tuče drškom pištolja
I poslije naziva jeftinom
Kurvom

Nasmij se djevojko
I zapitaj
Kako će meni biti večeras
Kada me odbiješ
Po tko zna koji put

VRIJEME ZABORAVA

Zaboravio sam pridržati vrata kada si ulazila
Sa mnom u restoran
Zaboravio sam pridržati kaput kada si ga svlačila
I stavljala na vješalicu
Zaboravio sam pridržati stolicu kada si sjedala
Za otmjeni ručak
Zaboravio sam platiti račun kada si vadila novčanik
I konobaru davala napojnicu

Najgore je ipak što sam zaboravio;
Zaboravio sam otići ujutro kada ti se muž
Vratio s puta

IMPERATIV

Nezadovoljan svojim izgledom stojim u zaklonu,
U sjeni nekog jablana,
Nekogdrveta,
I promatram svijet iz daleka,
Radujući se njegovoj neizvjesnosti.

HEY TEPERT

Kada se ubila Lea Tepert
Na radiju je svirao Jimmi Hendrix,
Hey Joe and hey Tepert
Na jelovniku čevapi i slani luk
Jedno joj je oko iscurilo u ruku
Mozak u kaši visio sa zida
Hey Joe and hey Tepert
Ja sam ti uživao u slanom luku
Policija je odmah osumnjičila mene
Coca Cola, Jimmija i raspali brak
Hey Joe and hey Tepert
Don't worry and let's fuck

ZADOVOLJSTVO

Dođi večeras s bocom pića, okupana i nasmijana
Stavi ruž na usne koji se ne skida
U prozirnoj bluzi i uskoj suknnji
Koja se u jednom potezu svlači

Dođi večeras i znat ču
Da mi je uspješno okončan
Ovaj tjedan

CIKLUS

Ne volim ponedjeljak kada započinjem
Jutro umivanjem i pranjem zuba
Kada ljubazno pozdravljam susjede
S kojima se svađam preko tjedna
Ne volim ponedjeljak kada na poslu
S puno optimizma preuzmem zadatke
Kada uz jutarnju kavu ne naručim konjak
I u izlogu dućana gledam cijene kravata

Ne volim ponedjeljak jer budi nadu
Da će toga tjedna živjeti normalno

Ne volim ponedjeljak

KADA SAM PRESTAO

Moje su prve psovke bile toliko grozne
Da je tvoja majka, držeći se za raspelo,
Bezbrojno puta povikala ime božje
Uzalud
Tvoj se otac, očelavio od brojnih briga,
Držao za glatku glavu i vikao - nemojte djeco
Ko da se djeci živo jebalo što je on
Očelavio
Naš je sin držao plišanog medu i silno plakao
Misleći kako je otac definitivno poludio
I da mu je mjesto u gradskoj bolnici gdje leže
Luđaci
Nakon tih psovki svi su prestali
Nakon tih psovki i ja sam prestao

HALUCINACIJA

Plod bolesne mašte ili halucinacija izazvana lakinim

Drogama

Možda koji vinjak previše na prazan želudac

Ili potpuna opčinjenost i zasljepljenost tvojim

Netaknutim tijelom

Ali...

Čini mi se da smo sinoć vodili ljubav

Čini mi se, jesmo li?

PLUTAČA

Poput one serije
U kojoj trče lepršave
Djevojke
Kao u američkim snovima
Ugodaj mora i uvenulih
Palmi
Bogatog sjevera i
Siromašnog juga
Spasio sam ti život
U podivljalom valu
I rekla si hvala
I poljubila me
Dovoljno je

Nije to ništa
Ne želim broj tvog telefona
Nisi mi dužna ni za što
Jer nije to film
Ovo je stvarnost
A ti si ružna i stara
Debela i siromašna
Nisi kao lik
Iz američkih snova

ONDA SAM SHVATIO

Bila je to moja ideja

Da se odselimo

Da odemo

Da živimo sami

Ti i ja

Uselili smo u novi stan

Kupili namještaj

Na kredit

Kupili smo novo posuđe

Nov radio

I tepih

U sobi

Bila je to moja ideja

A onda sam shvatio

Da je glupo

Ostaviti susjedu

Čiji je suprug u zatvoru

Zbog ubojstva ženinog

Ljubavnika

Bila je to moja ideja

A onda sam shvatio

Da je glupo

OPORUKA

Ne valja ti to sine

Nisu druge bolje

Od tvoje

Ti imaš sve ali

Bacaš,

Udaraš glavom

O zid

Što će drugi misliti

O nama

Što će govoriti

Ljudi

Kad ti tako

Svoje pljuješ

Ideš za vragom

I tikve sadiš

A dobro znaš

Da bolje možeš

Okreni pogled sine

Zaustavi se i promisli

Zidovi su od cigle

A ti si od krvi

Kad te već stvorih

Takav si

Kakav jesi

Razmisli

... piše mi otac

Iz zatvora

ZATIM

Na dan Svih svetih žena me je odvela na misu
Gdje sam pognute glave slušao svećenika
A zatim sam opazio brinetu koja je u ruci držala
Molitvenik
I prestao slušati evanđelja po Mateju

Na dan Svih svetih žena me je odvela na groblje
U vrećici supermarketa nosili smo svijeće
A zatim me je zabolio mjeđur i morao sam mokriti
Obavio sam nuždu na ulazu mrtvačnice

Na dan Svih svetih žena mi je skuhala ručak
I njezin otac donio bocu kiselog vina
Zatim sam povraćao po pločicama kupaonice
Duhovi sveti, ukazaše se

Na dan Svih svetih, rekla je,
Bio sam
Tek pijani duh
Iz ormara

ZBOG NJE

Počeli smo kao obično
U zadimljenom prostoru
Zagrebačke birtije
Gdje djevojka u plavom
(Mislim da se zove Iva)
Poslužuje piće
Već pijanim gostima

Svaki njezin dolazak
Bio je posvećen
Svaka njena riječ
Bila je slušana
Iako nam nije imala
Ništa za reći
Iako smo bili
Odveć pijani

Lelujavo smo napustili
Birtiju
Tek kada je i zadnji
Gost otišao

(Ivu je odvezao mladić
Na motoru i poslije se
Udala za njega)
Ti si tvrdio da ćeš je
Imati
Ja sam mislio da je već
Imam
I krenuli smo ulicom
U potrazi za nekom
Drugom Ivom

Ti si tvrdio da ćeš je
Imati
Ja sam mislio da je već
Imam
(A Ivu je odvezao neki mladić
Na motoru
I poslije se udala
Za njega)

U LAŽNU SREĆU

Dobar dan majko
Eh, ja sam eto
Stari je umro
E vidiš to ne znam
Kada je umro
A, ovo ljeto
Veliš da pokapa nije ni bilo
Spalili ga u nekakvoj peći
Poslije se jelo i dobro pilo
A on je ležao ko spaljeno pseto
Ja nisam došao
Jer nisam ni znao
A nemam ti majko što drugo reći
Pošalji mi praha, pa barem malo
Da smotam staroga
U lažnoj sreći...
Laku noć, majko.

PONEKAD

U sjeti se ponekad sjetim
Nogometnog igrališta kraj škole
Između ženske svlačionice i stare topole
Na ogradi žutoj od dječje pišaće
Stajala si
Kao kraljica
Oronula pogleda i grudi
Moja prva ljubavi

TEK SJEĆANJA

Ej djevojko, tužnih očiju
Ima li nešto ljepše od sjećanja
Na naše noći u istoj postelji
Tvoga prvog dodira uzbudjenja
I zadivljenosti u beskraj svemira

Neprolaznost uz plišane lutke
Mjerili smo s tvog jastuka
I divili se našim tijelima
Koja smo spajali u jedno

Ej djevojko, sjećanja su nam ostala
Ti djevojko lijepih uspomena
Rekla si mi da tražiš ljubav
A ljubav, kažu ne poznaje
Granice
(osim mene)

Otišao sam...

Reci mi djevojko,
Zar ljubav nije izmišljena u glavama jadnika
Koji se plaše ljubiti bez dobrog alibija

GLEDAJ IH SAMO

Gledaj ih samo, bijedo bijedništvo, usrano tinjajuće,
Apsolutno sjebane,
Gledaj ih samo, to mnoštvo reduciranih, lektoriranih,
Korektiranih,
Prezervative plutajuće, i one titulirane,
Sa zemlje katapultirane,
Gledaj ih
Samo, svilene kravate, bež čarape, lakirane nokte,
Devastirane duše,
Prodani, rasprodani, jebeno pošteni,
Duše dimnjačarske,
Govna
Poltronska, ma gledaj ih samo, odrone Sodome,
Figurice i figice
Dubokih grla, nekrofilcine, pedofilcine,
Uokvirene diplome,
Statusne simbole i svete krave.

Ma gledaj ih samo i ne brini,
Ove čemo godine i mi na more.

VIĐENO

Našao sam stvari
Pred vratima
Kartonsku kutiju
I dvije vrećice
Iz supermarketa

Shvatio sam
Da sam te izgubio
Ovu noć
Da sam propao bez tebe
Da mi je došao kraj
Prokleti kraj

Ponovno sam se zaklinjao
Da više neću piti
Da će prestatи viđati
Staro društvo
I da više neću dolaziti
Kod nje u Ilicu 202
Dok joj je muž na
Službenom putu

Ponovno sam obećavao себи
Da će se promijeniti
Da će bolji biti
I da će te voljeti
Onako kako drugi
To najbolje znaju

A onda si me drugo jutro
Pustila u svoj stan
I ostao sam prespavati
Tu noć i još mnoge

Druge

...

Ponovno sam našao stvari

Pred vratima

Kartonsku kutiju

I dvije vrećice

Iz supermarketa

KOME JE GORE

U Indiji i Pakistanu su potresi
Negdje u Africi umiru crnci
(Nek' umjesto nosova kopaju rižu,
Ili je riža samo u Kini?)

Netko će baciti nuklearnu bombu
Vrijeme je davno završilo svoje
Umiru starci, bolesni i bijedni
A ja sam mamuran i svjetlost mi smeta

Kome je gore, jebiga
Reci, kome je gore?

MAJMUN

Tko je ugasio dan nada mnom
Prekinuo nit postojanja
Popišao moja djela
I napravio majmuna od mene

Tko je ugasio dan nada mnom
Uzeo mi sve razloge bluda
Obrisao prašinu s morala
I pravi slabića od mene

Tko je ugasio dan nada mnom
Neka mi priđe i čestita
Što mu dosad nisam
Sve zube razbio

KRALJICA

Možda si ti kraljica visine
Tvoje su oči daleko od pogleda
Možda ti letiš na oblacima požude
I svijet je stvoren samo zbog tebe

Možda si ti kraljica neonskih reklama
Zbog koje je Zeppelin napravio balon
Možda je Eiffel sagradio toranj
Dižući spomenik tvojoj visini

Možda si visoko za moje oko
Ti letiš u magli nepostojanja
I možda ćeš letjeti još dalje i više
Jer život je tvoj u visini,
Balonu

...
Dok ne ispalim metak

BIJEG

Baš kada sam shvatio da te ne volim
Rekla si da očekujemo dijete
Ugovorila si datum vjenčanja i
Pozvala svoju rodbinu

Odjenula si bijelu haljinu
I svećeniku dala prilog za crkvu
Platila si restoran i glazbu
Pronašla kumove i limuzinu

Baš kada sam shvatio da te ne volim
Na trijemu se visoko vijorio barjak
Došli su svati, torte i glazba

A ja sam bio već dosta daleko

BIJELI KIT

svojoj suprudi

Ušla si kao bijeli kit u more
Sa svojim stotinjak kilograma
Bijela od zagrebačkog asfalta
Debela od limenki gulaša
Hrvatsko se more uzbibalo
Oblaci su prekrili plažu
Turisti su se razbjježali
A ti si zaplivala...

Ušla si kao bijeli kit u more
I nisu ti smetali valovi
Nisu ti smetala djeca
Koja su plačući bježala na plažu
Nije ti smetao brodić koji se nasukao
Jer ti si zaplivala

Ostao sam samo ja
Sjedeći na mokru ručniku
Ispijajući limenku piva
I čekajući bijelogu kita
Da se vrati svome
Pijanom mornaru

ROMANTIČAR

Zar sam ja kriv što ne slušam ljubavne pjesme
Što subotom ne idem u kazalište
Ne držim te za ruku kad idemo u kino
I ne pijem sokove ukrašene slamčicom

Zar sam ja kriv što mrzim zvijezde,
Ljeto i more, snijeg i planine
Što ulicom hodam namršten i neraspoložen
I nemam volje slušati jadikovke

...

Ja volim konjak i cigarete, dobru travu i aspirine
Jaku kavu i potpunu tišinu
Ujutro kada se trijeznim i boli me glava
Volim tebe, kao i mnoge druge,
Svoj hladnjak, televizor i na njima prašinu

Zar nisam romantičar, jebiga,
Reci, zar nisam?

JUTARNJA MUČNINA

Jutrom kad se budim iz sna
Jutrom kada sunce zasja
Jutrom kada zacvrkuću ptice
... shvatim da sam stigao do dna
Treba mi vruća kava i barem dim cigarete
Treba mi hladan tuš i odsutnost živih bića
Treba mi kapljica vode za dvije tablete
... i barem čašica žestoka pića

REVOLT

Pronašao sam zaklon pod kamenom
Uvukao glavu u ljušturu
I dok me drugi lovci traže
Nezasitno ja se smijem
Nude mi lovci gliste i crve
Da iziđem van na svježi zrak
Šutim jer živ sam, što će mi crvi
Bitno je biti zaštićen i
Sam

DALEKA OBALA

Na obali života
Ostaju samo neplivači
Oni koji znaju plivati
Prepuštaju se
Da ih nose valovi

Neki otplovaju daleko,
Većina se utopi

MALI

Čiji je to mali, pitao sam doma,
Dovela ga djevojka, i nije se predstavila
Čiji si ti mali, pitao sam malog
Rekao je: tvoj, tako kaže mama
Kako da znam da si baš moj,
Pitao sam opet, a mali je klimnuo,
Stavio prst u nos
Uzdahnuo
I rekao;
Kad bolje razmislim možda i nisam
Al' nije loše ovdje kod tebe
Kad narastem skupa čemo piti
I možda ti oprostim flert s mamom

Sviđa mi se mali, rekao sam ženi,
Možemo li ga zadržati
Barem na neko vrijeme?

ASYL

Nikada se nisam osjećao bolje
Pio sam hladnu kavu od jučer
Na prozoru se razderalo sunce
I sve je podsjećalo na divan dan

Okrenut leđima od jučer na danas
Pogled sam upro na ono sada
Bez trajnih mrlja na bijelom odijelu
Krenuti u šetnju kroz novi dan

Pitam se samo u kojoj se zemlji nalazi raj
Da otpotujem tamo na neko vrijeme -
Beskrajno

NIKROFOBIJA

Zašto fantaziraš?

Redovito jedeš,

Redovito piješ,

Redovito sereš

I menstruiraš.

Kad bih ja

Redovito jeo,

Redovito srao,

Redovito pio

I menstruirao

Bio bih glup

Da ne priznam

Kako je život

Samo za kurac

FATAMORGANA ŽENE

Pijesak je bio sivožut
A sunce nekako čudno bijelo
Usne mi suhe i ispucane
Izgladnjelo, mrtvo tijelo
Puzao sam na koljenima
Pratili me grabljivi lešinari
Ne, je nisam htio stati
Preda mnom je bio put
Oči napunjene suzama
Pijeskom i olovnim suncem
U glavi košmar žedni i gladi
U grlu slina od vrućine
A onda oblak težak i mokar
Fatamorgana iz žuta pijeska
Pojavi se ona nevina i gola
Podari me svojim nevidljivim sjajem

Rekla mi je da se okrenem na leđa
Rekla mi je da sklopim oči
Nisam ni znao što tada dajem

Ostao sam zauvijek ležati u pijesku

BLUES

Fantazija Frankija O' Hare i glazba Adolfa Deutscha
U ime Ginsbergove smrti i brzog uskrsnuća
Crna piva natočena u bokal i dim marihuane
Uz kravljie govno na tepisonu ukrašeno turskim
Nitima
Ti i ja
Ne bi bili ovdje
Da smo pri zdravoj pameti

Crnac u bijem odjelu svira blues
Odjebi Michaela Jacksona i lažnu pornjavu
Pravi se da kužiš što je Sjevernjačka svita
I uškropi debelu kurvu za pultom
Možda nas crnci prihvate ko svoje
Prije nego
Dobijemo metak u potiljak

NIRVANA

Prodajem dušu u bescjenje
(Možda je tome kriva nirvana)

Osim onih u horizontali
Osim onih u normali
Osim onih u grizodušju
Konobarica u bijeloj pidžami
Rekla je,
Jebiga mali, udana sam
Ova je runda osamdeset kuna
Možda, ali samo - možda
Da smo večeras posve sami
Ne bi me bilo toliko sram...

Ma možeš ti prijatelje
(Ma kakve jebene prijatelje!)

Stjerati van
Oni su tu
Oni su bili
Oni jesu

Jebiga mali, udana sam
Ova je runda osamdeset kuna
Ne računam ono
Jer ipak ga nije bilo
Niti biti neće

Jer tvoji prijatelji,
Ma kakvi god jesu
Tražit će i oni, a
Jebiga mali, udana sam
Ova je runda osamdeset kuna

Plati,

Ili zovem gazdu

JOEVA ŽENA

Joeva žena bode se,

Joeva žena jebe se

Joeva žena fiksa se

Za jedan dobar šut

Joeva žena narkomanka

Joeva žena nimfomanka

Joeva žena jebe se

Za jedan dobar šut

Joe je dobar ko pogača

Joe je glup ko kornjača

Joeva žena jebe se

Za jedan dobar šut

ZAKON FIZIKE

Nema bolje lirike

Od zakona fizike

... Kad nakon petnaeste pive

Bez trunka perspektive

Slobodnim padom

Uhvatiš tamu

BILO JE DVA

U Henriku sam primijetio

Četiri stola, šank

Nekoliko uvoznih pića

I caffe aparat

A onda sam se sjetio

I pogledao iza šanka

Naručio rundu bez pokrića

Pogledao na sat

(bilo je dva)

Danas si bila bez

Golobrada mladića

Na raspolaganju sam ti ostao

Samo ja

Vodim te doma,

Požuri se

Žena se vraća s posla u pet

UVIJEK DRUGI

Uvijek je bolje biti drugi
Prvi se muči, plača račune
Skupe toalete i kasne večere
Prvi se trudi uvijek biti prvi
Zbog toga pati, urijetko sere

Posljednji mora imati strpljenja
Posljednji radi i pravi djecu
Posljednji nema svojih želja
Jer uvijek misli samo na nju

Drugi je zakon jer uvijek je drugi
Drugi sere i misli na sebe
Drugi je onaj koji samo jebe
Drugi je zakon jer uvijek je drugi

S RUKAMA U DŽEPOVIMA

Stalno smo hodočastili

K njoj

A onda sam ja

S rukama u džepovima

Rekao:

- Dođeš k meni, recimo

sutra navečer?

Ona me pogledala,

Zatim njega

Nagnula se

I prošaptala:

- Više mi se on sviđa,

Al' dobro, možeš i ti

Ipak si prvi pitao

DELIRIJ

Jutro sam započeo uz vrelu kavu
(Prije toga oprao zube i počešljao se)
Pozdravio susjeda invalida iz pretprošlog rata
I doručkovao hranu, uglavnom zdravu

Na ulici sam sreo svoju bivšu i kupio joj kravatu
Pitao je za zdravlje i otpratio njemu
Na posao sam došao točno na minutu
Rekli su mi: hvala, ja: nema na čemu.

Postalo mi je sumnjivo kada me ona
Pozvala na konjak i jutarnji krevet
Odbio sam ponudu, jer nisam kao prije

Ovo je delirij, ubij me ako nije.

ZIMA

Hladno je kao u srcu neke kurve
Zima je, nek sve ide dovraga!
Vjetar sa sjevera donosi nevjeru
Cvokoću zubi pjesmu plesa smrti
Snijeg se vije sa dvora starog boga
I zameće putove kuda smo išli
Ljepše je na jugu nego na sjeveru
Tamo žene idu skinute do pola

Pale se peći da nam je toplije,
Pucketaju grane i gore do gola
Volim zimu kad mi hladno nije

I tako nakon svega, proljeće će doći

NESTANAK

Zalajao sam na mjesec i zvijezda je pala
Moja zvijezda vodilja, rodilja i dojilja
Nisam dobar bio, a nisu ni ljudi
Tko je dobar osim boga,
A ni njega možda nema
Ne sudite mi, ne prijetite
Ne tražite i ne molite
Mene nema ni mog boga;
Mi lajemo na mjesecini

HVALA

Ona je htjela prvo u restoran,
Zatim da pijemo uvozni konjak,
Onda smo otišli u kuglanu
I tamo bili skoro do jutra

Ona je htjela plesati
A ja sam pristao i na to
Onda smo čaše razbijali
No to mi je dobro išlo

A zatim smo sjeli u taksi
Ona je rekla adresu
Kad smo stigli u Vinogradsku
Zalupila mi je vrata pred nosom

Drugi mi je dan rekla hvala
Ja sam klimnuo molim

S drugim je krevet podijelila
S nekim tko nije budala

ZAHODSKA FILOZOFIJA

U zahodu puštam vodu da sudbina otplovi
Što dalje od misli i loših snova
Ostajem sjediti spuštenih hlača
Dok god me svjetlost ne prepolovi

Možda u onoj drugoj polovici
Netko traga za mojom propašću?

AUTOBUS 106

Kroz prljavo staklo plavog tramvaja

Ugledao sam tebe na postaji

Tebe

Koja si me pogledala

Tebe

Koja mi se nasmiješila

Tebe koja mi je mahnula

I stidljivo poslala poljubac

Srce mi je počelo tući

Zaslinio sam,

Oslijepio,

Poludio,

Jezik mi je ispao iz usta

A onda sam shvatio da gledaš

Negdje iza mene

- U razrokog mladića u traper jakni

Kojega sam na slijedećoj postaji

Gurnuo pod autobus broj 106

BOMBA

Ako bomba padne

Na grad

I preživimo samo

Ti i ja

Održat ću svoje

Obećanje

I biti ti vjeran

Kao

Nikad do tad

NIKAD NE RAZMIŠLJAM

Oprosti,

Nisam razmišljao

Ni onda,

Ni sada

Ja nikad ne razmišljam

Stoga,

Stavi to na moj račun,

Ako još imam otvoren kredit

PRESAHLA RIJEKA

Kažu,
Ljubav je korito rijeke
Da,
Tako kažu

Kada preplavi
Nastaju poplave
I zavlada nesreća
Tada se suviše strasno
Izliju valovi
I nose sve granice
Pred sobom
U propast

Kada korito
Presahne,
Tada više ne govorimo
O rijeci
Tada postoje samo
Zrnca pijeska
Koja su nekada
Strasno uzdizali
Valovi

Tako kažu

MONOTON

Svaki dan oblačan mi
Na zrcalu izraz lica
Sve je oko mene mrtvo
Sve je ovo mrtvačnica
I na zidu slike vise
Sve bolesne neprilike
Zbogom preci, djedovi i bake
Tu i mrtvi umiru još jednom
A vani se čuju krići
Bespomoćni mali klinci
Sve je radost ili žalost
Sve zavisi kamo kreneš

Ili uzmi ili pljuni,
Pa otiđi negdje dalje
Svejedno je,
- isto sranje

Sve se svodi na umiranje

NA TEMPERATURI OD 40° C

Stvar dobrog ukusa - leopard gaćice
Poveći trbuh od pivskog ječma
U ruci cigareta koja se pali
Eksplozijom sunca sjebane planete
Nedostaje jedan nuklearni rat
Pa makar i mali - duž trećine svijeta -
Nek' odu u kurac plaže i plantaže
Bolje umrijeti odjednom nego spržen
Od sunca
Pišući pjesme o ljepoti ljeta

MA KOLIKO JA BIO

Gracioznim hodom antilope
U uskim traper hlačama,
Majici s prorezom na leđima
I blještavim osmjehom kalodonta
Prišao mi je
Ponudio piće
Sjeo do mene,
Ali...

Ubrzo je pročitao poruku
S mojih usana,
Iz pogleda,
I udaraca u glatko obrijanu bradu;

Pederu,
Neka te živog oderu,
A odmah potom i pojedu
Ljudožderi brazilskih prašuma

Jer,
Bolje je voditi rat
Nego ljubav

Ma koliko je miroljubiv bio

PLUS

Ako sam ja, kao što tvrдиš,
Pijanac, pri tom i neradnik,
Uličar, kurvar, neodgovoran,
Ateist, anarchist, pesimist,
Nasilnik i rastrošnik

Stavi onda kod stupca plus
U svoj zapisnik
Da ti se kod mene sviđaju
Plave oči

Možda to jednom prevagne
U moju korist

PODRUM

Preko puta mene
Njih dvije
Kažu, sestre
Ja,
Omamljen
Đakovačkim vinom
Pred katedralom
Biskupa Strossmayera

Kažem:
Ako ste vjernice
Sa zlatnim križićima
Ne budite nevjernice
U pogledu mene
Neće se biskupija srušiti
(Nije ni u gorim vremenima)
Ostalo je još vina
U podrumima
Đakova

Pridružite se,
Danas ćemo vjerovati
Samo u boga
Bachusa

NEMOJ MI GOVORITI

Ako već ne znaš govoriti
Ni o čemu drugom
Nemoj govoriti o zaručniku
Koji te obasipa poklonima
I ima nježne oči djeteta
Dok te zaljubljeno gleda

Prestani pričati o njegovim
Težačkim prstima koje ga od
Šesnaeste godine hrane,
Širokim ramenima pravednika
(jer veliko srce ni ne stane u manje
Tijelo od njegova)

Nemoj mi govoriti o zaručniku
Koji će te oženiti i kojemu ćeš roditi
Najmanje dvoje djece
(jednog dječaka i jednu djevojčicu)
I koji će vam kuću sagraditi
Na parceli pokojnoga oca

Nemoj...

Neugodno mi je to slušati
Dok gola ležiš pokraj mene

SUVIŠE KRATAK

Zar život nije i suviše kratak

Da bismo ga trošili

Na pisanje pjesama

O ljubavi

Skini se i lezi pokraj mene

Poslije čemo otići na piće

A neka netko drugi napiše pjesmu

O romantici koju smo doživjeli

SUTRA

Za šankom sam naručio pivo,

Sjeo,

Otpio par gutljaja

A onda se udario po čelu

I sjetio

Da od danas ne pijem

Nema veze

Sutra je novi dan

Od sutra ne pijem

Robert Roklicer

Rođen 1970. godine u Vukovaru. 1995. godine upisuje dramaturgiju na zagrebačkoj Akademiji dramske umjetnosti. Od 1995. godine do 2000. godine radi u novinarstvu. U tom periodu mnoge njegove eseje i književne kritike prenose svjetski tiskani mediji. Povremeno radi kao scenarist u Dramskom programu Hrvatske televizije i Jadran filmu. Autor je scenarija za igrano-dokumentarni serijal *Domovinski rat*. Član je Društva hrvatskih književnika i Matice hrvatske. Od 2008. godine predsjednik je i voditelj kultne zagrebačke tribine Jutro poezije.

Za svoj književni rad dobio je nagradu Matice hrvatske - ogrank Osijek 2010. (za neobjavljeni prozni rukopis), nagradu Broda knjižare za 2010. i treću Nagradu Frana Galovića za kratku priču 2010. S poezijom i prozom zastupljen je u više antologija, panorama i zbornika u Hrvatskoj i inozemstvu.

Objavio: *Underground* (pjesme, 2000, 2005); *Kako se ubiti* (priče, 2007, 2009); *O čemu pričaš* (pjesme, 2007); *Oprosti, a i ne moraš* (priče, 2008); *Pivo ne ostavlja mrlje od kave* (pjesme, 2009); *Tamo gdje si ti, nema paukova* (pjesme, 2010); *Bez detalja, molim* (pjesme, 2010); *Žene, luđaci i malo dobrih pedera* (roman, 2010); *Nebo nek' je i dalje samo nebo* (pjesme, 2011); *Četrdeset antiljubavnih i jedna nekorektna* (pjesme, 2011, 2013).

Biblioteka Online

knjiga 77

Robert Roklicer

UNDERGROUND

© 2011 Robert Roklicer

**© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2011, 2015**

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Aleksandra David

Urednici

Krešimir Pintarić

Dario Grgić

Fotografija

© Mihai Simonia / Fotolia.com

ISBN 978-953-7669-24-9 (HTML)

ISBN 978-953-7669-73-7 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-7669-74-4 (PDF)

ISBN 978-953-7669-75-1 (MOBI)

Prvo izdanje

Udruga umjetnika Tin Ujević, Zagreb, 2000.

Knjiga je objavljena uz financijsku potporu

Grada Zagreba i Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

